

La Bisbal d'Empordà o el Memphis català

Sanjosex, Mazoni i Jordi Serradell actuen a Gualta en la 'Nit amb Segell Empordanès' del festival Ítaca

Fa pocs dies, TV3 va emetre el documental *Liverpool català. Boira, sants & rock'n'roll* (Dani Freixes, 2021) per retratar l'escena musical que es formà a la Plana de Vic a principis de la dècada dels anys 80, i que va possibilitar que actualment hi hagi un gran nombre de propostes musicals de qualitat a la comarca d'Osona. La Bisbal d'Empordà -i per extensió l'Empordanès- opositen amb mèrits sobrats a alguna denominació similar. Durant les dues darreres dècades n'han sorgit propostes com les de **Miquel Abras**, **The Gramophone Allstars**, **Fetus**, **Holland Park**, **La Perdiu Spencer**, **La Puça**, **The Gruixut's** o **Pau Blanc**, entre molts d'altres; a més de les tres programades ahir a Gualta en el festival Ítaca, en el que es va denominar 'Nit amb Segell Empordanès': **Sanjosex**, **Mazoni** i **Jordi Serradell**. **Jaume Pla (Mazoni)** i **Carles Sanjosé (Sanjosex)** són -juntament amb **Miquel Abras**- membres del que s'ha denominat 'collita de 77', i de ben jovenetes ja van compartir amb el bateria **Toni Molina** una efímera banda amb un nom ben curiós: **EndeRock**.

El camp de futbol de Gualta (Baix Empordà) va ser l'escenari escollit per l'Ítaca per a programar el trio d'artistes; crida a la que van acudir unes 300 persones assegudes en cadires i taules amb les corresponents distàncies de seguretat. Va obrir la nit **Jordi Serradell**, en format de trio, que va presentar les cançons del seu debut discogràfic *Ésser viu* (Au! Records, 2019). **Serradell** va ser

bateria de **La Perdiu Spencer**, i en la seva proposta en solitari ha abandonat la percussió per mostrar-nos una càlida proposta de pop-folk, propera a les sonoritats de **Bon Iver** o **Wilco**, o fins i tot a la de **Paul Fuster**. **Serradell** va dedicar el concert 'als arbres que potser estem molestant', abans d'acomiar l'actuació amb la seva cançó més popular: "Més enllà".

Va arribar el torn de **Sanjosex**. **Carles Sanjosé** va actuar en formació de quartet amb el baix de **Miquel Sospedra**, **Pep Mula** a la bateria i **Julianne Heinemann** -nova incorporació de la banda de **Joan Dausà**- a la guitarra i teclats. El cantautor va començar el concert presentant les cançons del seu darrer EP, *Dos somnis* (Bankrobber, 2020): "La revolució", "Dos somnis", "Els gegants", "Les estrelles" -que va tillar de 'cançó d'amor amb fills'-, per enllaçar amb la clàssica "Animal salvatge" -o 'cançó d'amor sense fills'. **Sanjosex** va rescatar cançons com "De Girona al Japó" -del seu llunyà debut *Viva* (Bankrobber, 2005)-, "Diumenge", "Perdó", "Techno", a més dels clàssics "Futur incert" i "Temps o rellotge", interpretat conjuntament amb **Jaume Pla** i **Jordi Serradell**. És just destacar el preciós duet amb **Heinemann** "Punxes", l'oportuna "Baix Ter Montgrí" -amb Gualta afegida a darrera hora a la llista de pobles amb la que finalitza la cançó- i el bis amb la 'versió mediterrània' de "Fem l'amor".

Canvi a l'escenari per acollir l'actuació de **Mazoni**. Canvi parcial, perquè qui es va mantenir al costat esquerre de l'escenari durant els dos concerts va ser el baixista **Miquel Sospedra**. **Sospedra** és el pal de paller sobre el qual pivoten algunes de les propostes de pop-rock més interessants de les últimes dècades, com les de **Mazoni** i **Sanjosex**. El seu baix també ha lluit al costat de propostes d'autor com les de **Refree** o **Xarim Aresté**, o més comercials com les de **Joan Dausà** o **Beth**, entre moltes d'altres. Només per la línia de baix de l'inici a "Animal salvatge", ja mereixeria un capítol a la història de la música popular moderna catalana.

Mazoni va aparèixer a l'escenari de Gualta en format de power trio; acompanyat -a més de **Sospedra**- per l'eficient bateria d'**Iban Rodríguez -Rosa Luxemburg, Companyia Elèctrica Dharma-**. **Jaume Pla** i companyia van repassar bona part del seu treball, el roquer *Desig imbècil* (Bankrobber, 2019): "Brúixola erràtica", "Desig imbècil", "El mirall", "El crim de les germanes Amanita", "Prat de vellut", "M'han sortit dues ales", "Fil invisible" o la protopunk "Jaume Pla" van sonar i posar a prova la contundència de la formació. El melodisme *beatle* de **Pla** també es va deixar notar a temes com l'encantadora "Purgatori", "La promesa" o "Pedres", una composició realment extraordinària. El concert va acabar amb **Carles Sanjosé** i **Jordi Serradell** altra vegada dalt l'escenari, en aquesta ocasió per invocar l'"Eufòria" de **Mazoni**.

La nit de Gualta va servir per evidenciar l'extraordinari nivell de tres propostes de pop de kilòmetre zero com les que vam poder veure sobre l'escenari del camp de futbol. Si Vic és el nostre Liverpool particular, no ens equivocarem gaire si La Bisbal d'Empordà és el Memphis català.